

Chương 81: Lục tổng, trát tâm không?

Rốt cuộc Lục Hoa Lương phản ứng lại, sắc mặt hoàn toàn đen, “Hạ Vi Bảo, ngươi có ý tứ gì!”

“Không phải ngươi nói muốn ngủ phòng khách sao, ta giúp ngươi thu dọn nha.”

Hạ Vi Bảo nói thật đương nhiên. Cứ theo tốc độ rửa của hắn, thu dọn hành lý đều chậm rì rì, nhìn thấy cô đều không chịu nổi. Muốn đi thì đi mau, đàn ông trai tráng cộ tới cộ lui giống như đàn bà.

Lục Hoa Lương đang muốn phát biểu, Hạ Vi Bảo đã mặc kệ hắn.

“Hôm nay ta còn có thi đấu, liền không tiếp ngươi, tự tiện.”

Nói xong, vội đi rửa mặt.

Lục Hoa Lương sắc mặt âm trầm, đây là ý tứ đã xem hắn là khách?

Thực tốt!

Nổi giận dùng dùng mà xoay người, Lục Hoa Lương trở lại phòng khách, nhìn đến hai cái rương hành lý bị tùy ý ném tới trên mặt sàn, đột nhiên có loại ảo giác, Hạ Vi Bảo đang đuổi hắn đi.....

Buồn cười, Hạ Vi Bảo đây là ngươi nhớ kỹ cho ta!

Lấy di động ra, “Dương Túc, chuyện Lâm Mật Nhi không cần phải xen vào.”

Hắn ngược lại muốn nhìn, Hạ Vi Bảo có thể kiên cường tới khi nào! Hiện tại bên ngoài đã dân oán sôi trào, chỉ cần cô xuất hiện, nước miếng những người đó đều có thể làm cô chết đuối! Chờ đến lúc cô bị người bức đến không đường có thể đi, cũng không tin cô không tới cầu hắn.

Ném điện thoại tới trên giường, Lục Hoa Lương xoay người xuống lầu.

Vừa mới đi tới cửa, lại lộn trở lại, lại lần nữa gọi qua cho Dương Túc.

“Người chuẩn bị sẵn sàng trước, lúc ta bảo người ra tay, phải ra tay lập tức.”

Nói xong, hắn dừng một chút, “Phái vài người âm thầm đi theo Hạ Vi Bảo, đừng để cho người công kích cô.”

Dương Túc vừa mới rồi còn buồn bực, rõ ràng suốt đêm sai người chuẩn bị, tại sao đột nhiên lại hủy bỏ. Lại lần nữa nhận được điện thoại Lục Hoa Lương, nháy mắt hết chỗ nói rồi.

Đến, lại kiêu ngạo.

Phỏng chừng là Hạ Vi Bảo lại làm chuyện gì chọc giận boss, tức giận đi. Trong lòng không bỏ xuống được người ta cứ việc nói thẳng a, sợ cô bị thương cứ việc nói thẳng a.

Cả ngày giống như cái hũ nút, ở sau lưng làm nhiều lại có ích

lợi gì, người ta cũng không biết.

Lúc Hạ Vi Bảo vội vàng xuống lầu, Lục Hoa Lương còn đang ăn bữa sáng. Ánh mắt hắn nhìn thẳng phía trước, cũng không thèm liếc mắt nhìn tới cô một cái, người sáng suốt đều nhìn ra được, hai người này tiến vào trạng thái chiến tranh lạnh.

Hạ Vi Bảo cầm một khối bánh ga tô liền đi ra ngoài, ngay cả thời gian ngồi xuống đều không có, càng đừng nói là lưu ý đến Lục Hoa Lương khác thường.

Khí lạnh trên người Lục Hoa Lương lại nặng vài phần.

Phúc Bá từ nhỏ chăm sóc hắn, tự nhiên nhìn ra hắn tức giận, hơn nữa là tức giận Hạ Vi Bảo. Vì thế vội ngăn ở phía trước Hạ Vi Bảo, “Thiếu phu nhân, người không ngồi xuống ăn?”

“Không được, ta vội thời gian.”

Hạ Vi Bảo ném xuống một câu, vội vàng rời đi. Chỉ để lại một trận gió mát.

“Tiên sinh, này.....”

Lục Hoa Lương sắc mặt âm trầm, “Về sau không được kêu cô Thiếu phu nhân nữa!”

Hắn ngược lại muốn nhìn, không có hắn chống lưng, cô làm sao đặt chân ở cái nhà này!

Phúc Bá lau một phen mồ hôi, xem ra lần này là thật cãi nhau.

“Dạ, tiên sinh, Hạ tiểu thư có thể chỉ vội thời gian, rút cuộc

hôm nay cô có cuộc thi đấu.”

Hạ tiểu thư?

Xung hô này tại sao nghe khó chịu như vậy.

Lục Hoa Lương hơi nhíu ấn đường, bên tai đột nhiên vang lên lời nói của Hạ Vi Bảo tối hôm qua, không quen người ngoài chạm vào cô.....

Người ngoài?

Bọn họ là vợ chồng danh chính ngôn thuận, cứ nhiên nói là người ngoài, thật chói tai! Mà lại nghe quản gia xưng hô, Hạ tiểu thư.....

Giống như cùng hãnh một chút quan hệ đều không có.

“Kêu Thiếu phu nhân.”

Muốn thoát khỏi hãnh?

Không có cửa đâu!

Phúc Bá, “.....”

Tiên sinh, ngươi đây là muốn quấy kiêu gì?

Tâm tình càng thêm bức bối, Lục Hoa Lương cũng đã không ăn uống. Cầm lấy áo khoác tây trang, bước nhanh đi ra ngoài. Lúc đi vào gara, liền nhìn đến Hạ Vi Bảo từng quyền từng quyền đập trên Lamborghini